

בש"פ 4366/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4366/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: פלוני

נ ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית משפט מחוזי
מרכז בלוד בעמ"ת 63053-06-20 מיום 25.6.2020
שניתנה על ידי כב' השופט עידו דרויאן-גמליאל

בשם המבקש: עו"ד יניב דניאל

החלטה

לפניי בקשת רשות לערור על החלטתו של בית משפט מחוזי מרכז בלוד (כב' השופט עידו דרויאן-גמליאל) בעמ"ת 63053-06-20 מיום 25.6.2020. במסגרת ההחלטה, קיבל בית המשפט את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופטת איילה אורן) במ"ת 56209-05-20 מיום 24.6.2020, והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד למתן החלטה אחרת, חלף שחרורו למעצר בית. להשלמת התמונה יצוין כי בית המשפט קמא הורה על החזרת עניינו של המבקש, המואשם בעבירה של תקיפת סתם כלפי בת זוגתו, לבית משפט השלום, לצורך בחינת האפשרות של העברת המבקש למעצר תחת פיקוח אלקטרוני ובלבד שיקיים את התנאי הבא - "היות מקום הפיקוח מרוחק לפחות שעת נסיעה ממקום מגורי המתלוננת".

לאחר עיון בבקשת רשות ערר על נספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע רשות ערעור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערעור לבית המשפט המחוזי תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); רע"פ 9273/12 לגו נ' מדינת ישראל, פסקה 7

(26.12.2012), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). סבורני כי החלטת בית המשפט קמא אינה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית ואינה יוצרת חשש לעיוות דין משמעותי. כך, גם בהינתן התנאי שהציב בית המשפט קמא בדבר מקום הפיקוח האלקטרוני, שאינו חריג כלל ועיקר במקרים של אלימות חמורה במשפחה, ואף בהתחשב במצבו הרפואי של העורר, שבית המשפט קמא היה מודע לו, ובמצב התפשטות נגיף הקורונה לעת הזו.

נוכח האמור, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, ד' בתמוז התש"ף (26.6.2020).

ש ו פ ט